

РЕШЕНИЕ

№ 3020

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6993** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Образувано е след решение № 8310 от 08.07.2021г. по адм. дело № 898/2021г. на Върховният административен съд, III о., с което е отменено решение № 5920 от 28.10.2020 г., поправено с определение от 07.12.2020г., по адм. дело № 4408/2020г. на АССГ, III отделение, 7-ми състав, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Производството пред първостепенния съд е било образувано по жалба на [фирма] срещу Решение № Ж-293 от 30.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/Комисията/, с което във връзка с жалба вх. № Е-13-262-41/20.03.2020г. от [фирма], на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 ЗЕ и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на [фирма] са дадени следните задължителни указания: 1. В 14-дневен срок да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ-I-55, кв.13 по плана на [населено място], [община], област Б., за която присъединяването е отказано със Становище № 4406424/12.02.2020г. от [фирма] и 2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

В отменителното решение на ВАС са дадени указания за назначаване на съдебно-техническа експертиза с цел изясняване на спорните по делото обстоятелства, а именно какъв е капацитетът за присъединяване на генераторни мощности на съществуващия въздушен електропровод ВЛ 20 kV „Долина“ от п/ст „К., респективно достатъчен ли е той с оглед процесното искане за присъединяване, необходима ли е реконструкция на ВЛ 20 kV „Долина“, както и как присъединяването ще се отрази на качеството на напрежението в тази част на електроразпределителната мрежа, респ. за попълване на делото с всички допустими и относими доказателства, които при новото разглеждане на делото да се обсъдят в съвкупност и въз основа на тях съдът по чл. 226 АПК да обоснове фактическите си и правни изводи.

В първоинстанционната жалба на [фирма], инициирала производството по адм. дело № 4408/2020 г. на АССГ, се твърди, че Решение № Ж-293 от 30.04.2020 г. е немотивирано, постановено е при съществено противоречие с процедурата и с материалноправните разпоредби от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и нормативните актове в областта на енергетиката. Според жалбоподателя, неправилно КЕВР приема, че операторът на електроразпределителната мрежа няма право да отказва да присъединява обекти за производство на електрическа енергия към неговата мрежа, независимо от състоянието ѝ, и без да се взема под внимание фактът, че присъединяването ще влоши качеството на доставяната електрическа енергия до потребителите. Възражава, че в решението липсва правен анализ на фактите и приложимото право, а само се изброяват събитията, довели до сезирането на КЕВР, като избирателно се цитирани отделни разпоредби от издания на [фирма] лиценз. Посочва, че изложените от регулатора мотиви са бланкетни и не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Твърди, че не са обсъдени възраженията на дружеството и не са формирани мотиви за отхвърлянето им. Изложено е подробно становище в подкрепа на твърдението, че присъединяването на обекта ще доведе до недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, доставяно до потребителите в процесния район, както и че определянето на техническите условия, необходими за присъединяването на процесния обект е изцяло от компетентността на оператора на разпределителната мрежа. Претендира отмяна на оспорения индивидуален административен акт.

В съдебно заседание дружеството се представлява от юрк. Р., който поддържа жалбата на посочените в нея основания. Прави искане за отмяна на оспореното решение на КЕВР и за присъждане на направените в съдебното производство разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в писмени бележки и допълнително в с.з., чрез юрк. Б., оспорва основателността на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], не излага становище по жалбата. Не се представлява в проведеното съдебно заседание.

Административен съд София-град, III отделение, 75-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и указанията, дадени с решението на Върховния административен съд и на основание чл. 168, ал. 1 АПК извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

Оспореното решение на КЕВР е постановено в производство по Глава девета от Наредба № 3/2013 г. след сезиране с жалба с вх. № Е-13-262-41/20.03.2020г. от заинтересованата в настоящото производство страна – [фирма]. С нея дружеството е

възразило срещу Становище № 4406424/12.02.2020г. на [фирма] за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“ в УПИ-I-55, кв.13 по плана на [населено място], [община], област Б.. С това становище на енергийния оператор, след направено проучване на условията и начина за присъединяване на Ф. при условията на чл. 24, т.1 ЗЕВИ, инициираната от заявителя [фирма] процедура е отказана поради изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности към ВЛ 20 kV „Долина“ от п/ст. „К.“, охраняващ района на [населено място].

По жалбата на [фирма] е образувана преписка и е извършена проверка, приключила с доклад вх.№ Е-ДК-352 от 27.04.2020 г. и внесен проект на решение, разгледано на заседание на регулаторния орган по протокол № 94 от 30.04.2020г. Постановено е обжалваното Решение № Ж- 293 от 30.04.2020г. на КЕВР, с което основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 З и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на [фирма] са дадени следните задължителни указания:

1. В 14-дневен срок да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ-I-55, кв.13 по плана на [населено място], [община], област Б., за която присъединяването е отказано със Становище № 4406424/12.02.2020г. от [фирма] и

2. В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

За да постанови решението си, енергийният регулатор е установил, че от [фирма] е подадено заявление до [фирма] за проучване на условията и начина на присъединяване на Ф. 30 kWp УПИ-I-55, кв.13 по плана на [населено място], [община], област Б. при условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Заявеният срок за въвеждане в експлоатация на Ф. е 30.12.2020 г. Предвиденият за изграждане обект отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, което обстоятелство е констатирано, че не се оспорва от [фирма]. Прието е, че по същество издаденият от дружеството документ представлява отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа. Изложено е, че от [фирма] не са изпълнени изискванията на чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба § 6/2014 г.), като не са определени условията и не е представено писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Според Комисията процедурата за проучване на условията за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, е неправомерно прекратена и не са спазени сроковете, посочени в Раздел II на Наредба № 6/2014 г.

С оглед указанията на ВАС в отменителното решение е изслушано и прието по настоящото дело заключение на съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Изводите на експерта не се оспорват по същество от страните. Изложени са възражения от процесуалния представител на ответника за неотноситост на тези изводи към процесния спор. Експертът дава заключение, че присъединяването на всеки генератор към мрежата предизвиква повишаване на напрежението в точката на присъединяване. При оразмеряване на присъединяването на електроцентрала е необходимо да бъдат спазени всички параметри на качеството на напрежение според БДС EN 50160, където

отклонението от номиналното напрежение трябва да бъде $\pm 10\%$ от номиналното. Към момента на изготвяне на заключението общата присъединена генераторна мощност от ВЕИ към В. 20 kV „Долина“ е 5 499,00kW. Максимално допустимото напрежение в мрежа СрН е до 22,0kV. Изчисленото отклонение на напрежението при съществуващото положение е 1018,36 V, с което допустимата стойност на напрежението в мрежа СрН се превишава до 22,018kW. При присъединяване на новата генераторна мощност допустимата стойност на напрежението в мрежа СрН се повишава и достига 22,023kW. Общото повишение на напрежението е 1023,24 V.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от активнoleгитимирано лице, в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 76 ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган.

Спазено е изискването за кворум съгласно приложимите редакции на чл. 13, ал. 3 и чл. 11, ал. 1 ЗЕ. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с пет гласа „за“, от които три са на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни са твърденията за немотивираност на решението. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. В чл. 26 с.з. е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за

проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7). Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредбата операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ .

Анализът на цитираните разпоредби сочи, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1) или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). Макар в Наредба № 6 да не е предвидено изрично обжалването на акта за прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7, предвид интензитета на разпоредените правни последици и по аргумент от общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ, следва да се приеме, че оспорването му не е ограничено, още повече, че нормата на чл. 6, т. 4 ЗЕВИ дава изрично правомощие на КЕВР да осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

С обжалваното пред КЕВР Становище № 4406424/12.02.2020 г. за условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа е посочено, че към настоящия момент няма възможност за присъединяване на заявения обект към разпределителната електрическа мрежа, т.к. съществуващият въздушен електропровод 20 kW „Долина“ от п/ст „К.“, охраняващ района на [населено място], е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, няма данни за предстоящо развитие на потреблението в района, и присъединяването на Ф. би предизвикало недопустимо влошаване на качеството на напрежението в тази част на електроразпределителната мрежа. Посочено е, че [фирма] ще преразгледа становището си в случай, че се предвижда произвежданата електрическа енергия от заявената фотоволтаична централа да се консумира от обекта на потребителя, присъединен в същия имот, и няма да се отдава към електроразпределителната мрежа. За тази цел следва да се подаде ново заявление в 14-дневен срок, като ще бъде изискано при проектирането и изграждането на Ф. да се предвидят съответните технически средства, непозволяващи връщането на ел. енергия в електроразпределителната мрежа. При неподаване на заявление в срок, процедурата следва да се счита за прекратена.

Подобно процедуране не намира нормативна подкрепа. Нормата на чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6 свързва прекратяването на процедурата по присъединяване с неотстраняване в срок на констатирани непълноти и несъответствия или непредставяне на изискани документи. В случая при разглеждане на подаденото от [фирма] заявление не са били изпълнени тези предпоставки. Операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, а недопустимо е изменил волята на заявителя, като на практика директно е пристъпил към прекратяване на процедурата. Поставеното от електроразпределителното дружество условие - произвежданата енергия от фотоволтаичната централа да се консумира изцяло от обекта на потребителя, присъединен в същия имот и да не се отдава в разпределителната мрежа на [фирма], не съставлява искане за предоставяне на допълнителна информация. Не е налице и непълнота или несъответствие, т.к. в подаденото искане за проучване е попълнен съответният раздел, като в т. 4 ясно и недвусмислено е заявено желанието на заявителя произведената от Ф. електрическа енергия да се отдава изцяло в електроразпределителната мрежа. При това сезиране, вместо да процедира съобразно нормата на чл. 91 от Наредбата и определи условията за присъединяване, операторът на електроразпределителната мрежа е възприел несъгласието на заявителя да измени вече декларираното желание, като неотстраняване на непълноти по смисъла на чл. 88, ал.7 от Наредбата.

В случая не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6 и лицето подало заявлението е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Това обстоятелство не се оспорва от [фирма] на нито един етап в административното и съдебно производство. Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител се домогва да докаже, че операторът на електроразпределителната мрежа разполага с правото да откаже присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия в случаи, като процесния, когато това би застрашило сигурността и качеството на снабдяване с електрическа енергия на потребителите. Тази теза обаче не намира нормативна подкрепа дори в избирателно цитираните в първоинстанционната жалба разпоредби от ЗЕ, ЗЕВИ и подзаконовите актове по приложението им, които само идват да

покажат, че [фирма] не е изпълнило задълженията си като мрежови оператор, произтичащи от закона и притежаваната лицензия, да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. Действително разпоредбата на чл. 23, ал. 6 ЗЕВИ предвижда възможност операторите на разпределителни електрически да отказват присъединяване в хипотеза на изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район. Тази разпоредба обаче (препращаща към „мотивирания отказ“ по чл. 117, ал. 4 ЗЕ, на който жалбоподателя се позовава), не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 24 ЗЕВИ, включително и за заявената от „К. Т. Е. по т. 1 Ф. с обща инсталирана мощност до 30kW. Тези категории Ф. се присъединяват към мрежата с предимство и се ползват с облекчен процедурен режим. Поради това операторите на електроразпределителните мрежи нямат законово основание да откажат присъединяване на тези обекти, тъй като те попадат извън обхвата на предварително одобрените мощности по райони съгласно чл. 22, ал. 1 и 2 ЗЕВИ. По тази причина са ирелевантни доводите във връзка с отчетеното и прогнозното потребление на електрическа енергия в района на [населено място]. Този законодателен подход към енергийните обекти по чл. 24 ЗЕВИ се обяснява с това, че ЗЕВИ въвежда във вътрешния правен ред изискванията на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (§ 2 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ). В чл. 13, т. 1 от Директива 2009/28/ЕО е посочено, че държавите-членки гарантират, че националните правила относно разрешителните, сертификационните и лицензионните процедури, прилагани по отношение на централите, както и свързаните с тях инфраструктури за преносни и разпределителни мрежи, за производство на електроенергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, както и по отношение на процеса на преобразуване на биомаса в биогорива или други енергийни продукти, са пропорционални и необходими. По-специално държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че: административните процедури са рационални (б. „в“); правилата за разрешаване, сертифициране и лицензиране са обективни, прозрачни и пропорционални, **не поражат дискриминация между кандидатите** и изцяло отчитат особеностите на отделните технологии за енергия от възобновяеми източници (б. „г“); за малките проекти и за децентрализираните устройства за производство на енергия от възобновяеми източници са установени **опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение**, когато това е целесъобразно, **включително чрез обикновено уведомяване**, ако то е разрешено от приложимата регулаторна рамка (б. „е“).

[фирма] притежава Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“. Съгласно т. 3.1.7 лицензиантът се задължава да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите. Разпоредбата на т. 3.4.1 задължава лицензиантът да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко

лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. Тези задължения по лицензията са в съответствие с регламентираните такива в чл. 116 ЗЕ.

В случая електроразпределителното дружество се позовава на причини от технически характер, а именно, че капацитетът на въздушният електропровод е изчерпан преди присъединяване на новата Ф., и ако бъде изградена такава, ще се нарушат изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти. Но нарушаването на изискванията за качество на електрическата енергия е критерий, който не попада сред изискванията за присъединяване в хипотезата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Подобен критерий не способства за постигане на поставените с Директива 2009/28/ЕО резултати и е в противоречие с нейните цели съгласно чл. 13, т. 1. Обратното не следва и от изчисленията на СТЕ, т.к. дори да се приеме, че е налице повишение от максимално допустимото напрежение на мрежата, то това не означава, че процедурата по присъединяване следва да бъде прекратена, както на практика е процедирал мрежовият оператор, независимо от наименованието на акта, който е постановил.

На следващо място, изложената от [фирма] причина за прекратяване на процедурата е следствие от неизпълнението на задължението на лицензианта да развива мрежата. Съгласно чл. 89 ЗЕ за лицензионната територия, обхваната от електроразпределителната мрежа, операторът на електроразпределителната мрежа осигурява поддържане на електроразпределителната мрежа, обектите и съоръженията и на спомагателните мрежи в съответствие с техническите изисквания (т. 4); разширяване, реконструкция и модернизация на електроразпределителната мрежа и на спомагателните мрежи, съобразено с изискванията за опазване на околната среда, енергийна ефективност и ефективно използване на енергията (т. 5).

Наред с това, при положение, че Ф. с мощност 30kW в УПИ I-55, кв. 13, [населено място], [община], отговаря на законовите изисквания за присъединяване, то прекратяването на процедурата или отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона, следва да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност по т. 3.4.1. от лицензията, в съответствие с чл. 13, т. 1, б. "г" от Директива 2009/28/ЕО, тъй като лицето, което заявява присъединяване е в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните. Подобно поведение е и в противоречие с въведения със ЗЕВИ облекчен режим на разрешаване и не съответства на целта правилата за разрешаване да са обективни и пропорционални, както и да не порождават дискриминация между кандидатите.

В обобщение съдът намира за правилно възприето в оспореното решение на КЕВР, че Становище № 4406424/12.02.2020 г. представлява отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, който вместо да определи условията за присъединяване съгласно сроковете и реда, предвидени в Раздел II от Наредба № 6, неправомерно е прекратил процедурата по присъединяване – услуга, за която е получил такса за проучване съгласно чл. 87, ал. 2, т. 2 от Наредбата. Ето защо, като е дал формулираните в диспозитива на Решение № Ж-293/30.04.2020 г. задължителни указания, Комисията е постановила законосъобразен административен акт, оспорването срещу който следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора, своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 226, ал. 3 АПК в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложено заплащането на възнаграждение за осъществената от юрисконсулт правна защита на административния орган пред АССГ по адм. дело № 4408/2020 г., пред Върховния административен съд по адм. дело № 898/2021 г. и по настоящото съдебно производство, в общ размер от 300 /триста/ лева, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма] срещу Решение № Ж-293 от 30.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 300 (триста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за проведените съдебни производства.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл. 138, ал. 3 АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: